Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941 | Ausgegeben zu Krakau, den 10. Juli 1941
Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 10 lipca 1941 r. | Nr. 61

Inhalt / Treść

Verordnung
zur Änderung der Jagdverordnung für das Generalgouvernement vom 13. Juni 1940.

Vom 30. Juni 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Art. 1

Die Jagdverordnung für das Generalgouvernement vom 13. Juni 1940 (VBlGG. I S. 203) wird wie folgt geändert:

§ 1

§ 5 Abs. 4 erhält folgende Fassung:

(4) In allen übrigen Jagdbezirken (Eigenjagden und Gemeindejagden) wird das Jagdausübungsrecht auf Vorschlag des zuständigen Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) — Forstaufsichtsamt — durch den Distriktschef geregelt. Dieser soll grundsätzlich bestimmte Jagdbezirke zur Ausübung sämtlicher Jagdarten schriftlich zuweisen. Die Grösse der Jagdbezirke soll 5 000 ha nicht übersteigen. Nur in besonderen Ausnahmefällen können mehrere Jagdbezirke einem Pächter zugewiesen werden. In allen nicht zugewiesenen Jagdbezirken ruht die Jagd.

§ 2

§ 11 erhält folgende Fassung:

Als Jagdschein für das Generalgouvernement gilt der Reichsjagdschein.

§ 3

§ 12 erhält folgende Fassung:

(1) Der Reichsjagdschein (§ 11) wird von dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) als Jahresjagdschein für ein ganzes Jahr (1. April bis 31. März) oder als Tagesjagdschein für 5 aufeinanderfolgende Tage erteilt. Innerhalb eines Jagdjahres dürfen nicht mehr als 3 Tagesjagdscheine ausgestellt werden.

(2) Die erste Erteilung eines Jagdscheines kann

Rozporządzenie
celem zmiany rozporządzenia łowieckiego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 13 czerwca 1940 r.

Z dnia 30 czerwca 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Art. 1

Rozporządzenie łowieckie dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 13 czerwca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 203) zmienia się jak następuje:

§ 1

§ 5 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

(4) We wszystkich innych obwodach łowieckich (własnych i gminnych) zostaje prawo wykonywania polowania regulowane na propozycję właściwego Starosty Powiatowego (Miejskiego) — Urzędu Nadzoru Leśnego — przez Szefa Okręgu. Winien on zasadniczo pewne obwody łowieckie wyznaczyć pisemnie do wykonywania polowania wszelkiego rodzaju. Wielkość obwodów łowieckich nie powinna przekraczać 5.000 ha. Tylko w szczególnych wypadkach wyjątkowych może być więcej obwodów łowieckich przydzielonych jednemu dzierżawcy. We wszystkich nieprzydzielonych obwodach łowieckich zawiesza się polowanie.

§ 2

§ 11 otrzymuje następujące brzmienie:

Jako karta łowiecka dla Generalnego Gubernatorstwa ważna jest karta łowiecka Rzeszy (Reichsjagdschein).

§ 3

§ 12 otrzymuje następujące brzmienie:

(1) Karty łowieckiej Rzeszy (§ 11) udziela Starosta Powiatowy (Miejski) jako roczną kartę łowiecką z ważnością na cały rok (1 kwietnia do 31 marca) lub jako dzienną kartę łowiecką z ważnością na 5 następujących po sobie dni. W ciągu jednego roku myśliwskiego nie wolno wystawiać więcej, niż 3 dzienne karty łowieckie.

(2) Udzielenie pierwszej karty łowieckiej może

von der erfolgreichen Ablegung einer Prüfung vor einem vom Leiter der Hauptabteilung Forsten in der Regierung des Generalgouvernements eingesetzten Prüfungsausschuß abhängig gemacht werden. Bei der Erteilung von Tagesjagdscheinen kann auf die Ablegung einer Prüfung verzichtet werden, wenn der Nachweis des früheren Besitzes eines Jahresjagdscheines erbracht wird.

(3) Das Gesuch auf Ausstellung eines Jagdscheines ist schriftlich bei dem Distriktschef unter Beifügung folgender Unterlagen einzureichen:

1. des zuletzt erteilten Reichsjagdscheines oder eines Zeugnisses des nach Abs. 2 eingesetzten Prüfungsausschusses,
2. des Nachweises des Bezugs eines der amtlichen Verkündungsblätter der Deutschen Jägerschaft,
3. eines Paßlichtbildes.

(4) Reichs- und volksdeutschen Forstbeamten und Berufsjägern kann ein unentgeltlicher Jagdschein ausgestellt werden, wenn die vorgesetzte Dienststelle den Antrag befürwortend an den zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) weitergegeben hat.

§ 4

(1) Im § 16 werden folgende Absätze 2 und 3 eingefügt:

(2) Bei Auftreten von Wildschäden in Jagdbezirken, in denen die Jagd ruht (§ 5 Abs. 4 Satz 5) kann der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Forstaufsichtsamt — durch den Distriktschef ermächtigt werden, geeignete Maßnahmen zur Abwehr von Wildschäden zu treffen.

(3) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Forstaufsichtsamt — kann auf Antrag den Nutznießern und Pächtern von zur Fischerei dienenden Seen und Teichen die schriftliche Ermächtigung erteilen, Fischreiher, Fischadler, Kormorane, Möwen, Zwergtaucher, Haubentaucher, Säger, Bleßhühner und Bisamratten, wenn sie der Fischerei erheblichen Schaden zufügen, durch die Fischereiaufseher mit der Schußwaffe erlegen oder fangen zu lassen. Auf der Ermächtigung muß der Fischereiaufseher namentlich aufgeführt sein. Die Ermächtigung kann nur befristet ausgestellt und jederzeit widerrufen werden. Vor Ausstellung der Ermächtigung ist ein gültiger Waffenschein des zuständigen Kreishauptmanns (Stadthauptmanns) vorzulegen. Die erlegten Tiere sind — mit Ausnahme der Bisamratte — dem Inhaber der zugeteilten Jagd auszuhändigen, der von dem Abschuß in Kenntnis zu setzen ist. Die Ermächtigung kann entzogen werden, wenn sie mißbraucht wird.

(4) Die bisherigen Absätze 2 und 3 werden Abs. 4 und 5.

§ 5

Im § 17 Abs. 1 wird folgende Nr. 10 eingefügt:

10. Der Mißbrauch der gemäß § 16 Abs. 2 erteilten Ermächtigung.

§ 6

Im § 9 Abs. 1, im § 10 Nr. 2, im § 13 Abs. 1 und im § 16 Abs. 1 und 5 wird die Bezeichnung „Forstmeister der zuständigen Forstinspektion" durch die Bezeichnung „Kreishauptmann (Stadthauptmann — Forstaufsichtsamt —" ersetzt.

Art. 2

Diese Verordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 30. Juni 1941.

Der Generalgouverneur

Frank

być uzależnione od złożenia z dobrym wynikiem egzaminu przed komisją egzaminacyjną, ustanowioną przez Kierownika Głównego Wydziału Lasów w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa. Przy udzielaniu dziennej karty łowieckiej można zrezygnować ze złożenia egzaminu, jeżeli się udowodni poprzednie posiadanie karty łowieckiej.

(3) Podanie o wystawienie karty łowieckiej należy wnieść pisemnie do Szefa Okręgu, dołączając następujące dokumenty:

1. ostatnio udzieloną kartę łowiecką Rzeszy lub świadectwo komisji egzaminacyjnej, ustanowionej według ust. 2,
2. dowód prenumerowania jednego z urzędowych biuletynów Myśliwstwa Niemieckiego,
3. fotografię paszportową.

(4) Urzędnikom leśnym i myśliwym zawodowym, którzy są obywatelami niemieckimi lub przynależnymi do Narodu Niemieckiego, można wystawić bezpłatną kartę łowiecką, jeśli urząd przełożony prześle właściwemu Staroście Powiatowemu (Miejskiemu) wniosek z poparciem.

§ 4

(1) Do § 16 włącza się następujące ustępy 2 i 3:

(2) W razie szkód, wyrządzonych przez zwierzynę w obwodach łowieckich, w których polowanie zawieszono (§ 5 ust. 4 zdanie 5) może Szef Okręgu upoważnić Starostę Powiatowego (Miejskiego) — Urząd Nadzoru Leśnego — do wydania odpowiednich zarządzeń celem obrony przed szkodami, wyrządzanymi przez zwierzynę.

(3) Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Nadzoru Leśnego — może na wniosek udzielić osobom, uprawnionym do pobierania użytku z jezior i stawów, służących do rybołówstwa, oraz dzierżawcom takowych pisemnego upoważnienia do ubijania przez dozorców rybołówstwa za pomocą broni palnej lub do chwytania przez nich czapli siwych, rybitew, kormoranów, mew, nurków, perkozów, traczy, łysek, piżmaków (szczurów piżmowych), jeśli wyrządzają rybołówstwu znaczne szkody. Na upoważnieniu musi być dozorca rybołówstwa imiennie wymieniony. Upoważnienie może być wystawione jedynie terminowo oraz każdorazowo odwołane. Przed wystawieniem upoważnienia należy przedłożyć ważną kartę na broń, wystawioną przez właściwego Starostę Powiatowego (Miejskiego). Ubite zwierzęta — z wyjątkiem piżmaka — należy doręczyć bezpośredniemu posiadaczowi przydzielonego polowania, którego należy zawiadomić o odstrzale. W razie nadużycia upoważnienie może być cofnięte.

(4) Dotychczasowe ustępy 2 i 3 stają się ustępami 4 i 5.

§ 5

Do § 17 ust. 1 włącza się następujący p. 10:

10. nadużycia udzielonego w myśl § 16 ust. 2 upoważnienia.

§ 6

W § 9 ust. 1, w § 10 p. 2, w § 13 ust. 1 i w § 16 ust. 1 i 5 zastępuje się określenie „naczelnik odnośnej inspekcji leśnej" przez określenie „Starosta Powiatowy (Miejski) — Urząd Nadzoru Leśnego".

Art. 2

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 30 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator

Frank

Zweite Durchführungsvorschrift

zur Jagdverordnung für das Generalgouvernement vom 13. Juni 1940.

Vom 30. Juni 1941.

Zur Durchführung der Jagdverordnung für das Generalgouvernement vom 13. Juni 1940 (VBlGG. I S. 203) in der Fassung der Verordnung zur Änderung der Jagdverordnung für das Generalgouvernement vom 30. Juni 1941 (VBlGG. S. 411) bestimme ich:

Art. 1

Die Erste Durchführungsvorschrift zur Jagdverordnung für das Generalgouvernement vom 14. Juni 1940 (VBlGG. II S. 388) wird wie folgt geändert:

§ 1

§ 5 Abs. 1 und 2 erhält folgende Fassung:

(1) Das Streckenbuch ist erstmalig am 15. August 1941, alsdann mit dem 1. Januar 1942 beginnend, jeweils zum Vierteljahresersten dem Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Forstaufsichtsamt — zur Abrechnung einzureichen. Dieser berechnet nach Maßgabe des Abs. 2 die Strecke.

(2) Nimmt der Jagdausübungsberechtigte die in der zugewiesenen Jagd erzielte Strecke selbst in Anspruch, so hat er für

Schwarzwild	je kg aufgebrochen	1,—	Zloty
Rotwild	„ „ „	1,20	„
Rehwild	„ „ „	1,40	„
Hase	„ Stück	6,—	„
Fasanenhenne	„ „	2,—	„
Fasanenhahn	„ „	3,—	„
Rebhuhn	„ „	1,—	„
Wildente	„ „	1,—	„
Birkhahn	„ „	5,—	„
Auerhahn	„ „	10,—	„

als Jagdgeld zu entrichten; für sonstiges Wild ist Jagdgeld nicht zu entrichten; es wird dem Jagdausübungsberechtigten kostenlos überlassen. Das Verfügungsrecht über das erlegte Wild hat der Jagdausübungsberechtigte. Soweit er das erlegte Wild nicht für den eigenen Gebrauch benötigt, ist es nach Möglichkeit den deutschen Wildhandlungen zum Ankauf anzubieten.

§ 2

§ 6 wird aufgehoben.

§ 3

§ 9 erhält folgende Fassung:

(1) Für die Erteilung der Jagdscheine werden nachstehende Gebühren einschließlich der gesetzlichen Stempelsteuer erhoben:

1. für einen Jahresjagdschein 100 Zloty
2. für einen Tagesjagdschein 12 Zloty

(2) Für die Ausstellung eines Jagdscheindoppels ist an den Kreishauptmann (Stadthauptmann) eine Gebühr von 2 Zloty zu entrichten.

(3) Forstverwaltungsbeamte haben beim Empfang eines gebührenfreien Jagdscheines 20 Zloty, Forstbetriebsbeamte und Berufsjäger 10 Zloty als Beitrag zur Deutschen Jägerschaft zu entrichten.

(4) Schwerkriegsbeschädigte im Sinne des Gesetzes über die Beschäftigung Schwerkriegsbeschädigter vom 12. Januar 1923 (Reichsgesetzbl. I S. 57) in seiner jeweiligen Fassung erhalten die Jagdscheine zu halben Gebühren; ihnen werden

Drugie postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia łowieckiego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 13 czerwca 1940 r.

Z dnia 30 czerwca 1941 r.

Celem wykonania rozporządzenia łowieckiego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 13 czerwca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 203) w brzmieniu rozporządzenia celem zmiany rozporządzenia łowieckiego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 30 czerwca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 411) postanawiam:

Art. 1

Pierwsze postanowienie wykonawcze do rozporządzenia łowieckiego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 14 czerwca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 388) zmienia się jak następuje:

§ 1

§ 5 ust. 1 i 2 otrzymuje następujące brzmienie:

(1) Książkę rozkładu należy przedłożyć po raz pierwszy dnia 15 sierpnia 1941 r., a następnie poczynając z dniem 1 stycznia 1942 r. każdorazowo w dniu 1-go każdego kwartału Staroście Powiatowemu (Miejskiemu) — Urzędowi Nadzoru Leśnego — celem obliczenia, który stosownie do ust. 2 oblicza rozkład.

(2) O ile uprawniony do wykonywania polowania zamierza uzyskaną z przydzielonego obwodu zwierzynę zatrzymać, winien on uiścić jako opłatę łowiecką za

dziki	od każdego kg po wypatroszeniu	1.—	zł.
jeleni	„ „ „ „ „	1.20	„
sarny	„ „ „ „ „	1.40	„
zająca	od sztuki	6.—	„
bażanta	„ „	2.—	„
bażanta koguta	„ „	3.—	„
kuropatwę	„ „	1.—	„
dziką kaczkę	„ „	1.—	„
cietrzewia	„ „	5.—	„
głuszca	„ „	10.—	„;

za inną zwierzynę nie należy uiszczać opłaty łowieckiej; pozostawia się ją bezpłatnie uprawnionemu do wykonywania polowania. Uprawniony do wykonywania polowania ma prawo rozporządzania ubitą zwierzyną. O ile tenże ubitej zwierzyny dla własnego użytku nie potrzebuje, należy ją według możności zaofiarować niemieckim sklepom dziczyzny.

§ 2

§ 6 uchyla się.

§ 3

§ 9 otrzymuje następujące brzmienie:

(1) Za udzielenie kart łowieckich pobiera się łącznie z ustawową opłatą stemplową następujące opłaty:

1. za roczną kartę łowiecką 100.— zł.
2. za dzienną „ „ 12.— „

(2) Za wystawienie duplikatu karty łowieckiej należy uiścić Staroście Powiatowemu (Miejskiemu) opłatę w kwocie 2 złotych.

(3) Urzędnicy Zarządu Leśnego winni przy odbiorze wolnej od opłat karty łowieckiej uiszczać 20 złotych, a urzędnicy przedsiębiorstw leśnych i zawodowi myśliwi 10 złotych, jako składkę na rzecz Myśliwstwa Niemieckiego.

(4) Ciężko poszkodowani na wojnie w myśl ustawy o zatrudnieniu ciężko poszkodowanych na wojnie z dnia 12 stycznia 1923 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 57) w swoim każdorazowym brzmieniu otrzymują karty łowieckie za zniżo-

Personen gleichgestellt, deren Versorgungsansprüche aus dem

1. Gesetz über die durch innere Unruhen verursachten Schäden (Tumultschädengesetz) vom 12. Mai 1920 (Reichsgesetzbl. I S. 941), in der Fassung der Verordnung zur Abänderung des Gesetzes über die durch innere Unruhen verursachten Schäden vom 8. Januar 1924 (Reichsgesetzbl. I S. 23) und der Verordnung zur Überleitung der Tumultschädenregelung auf die Länder vom 29. März 1924 (Reichsgesetzbl. I S. 381),
2. Kriegspersonenschädengesetz in der Fassung vom 22. Dezember 1927 (Reichsgesetzbl. I S. 515) und Gesetz zur Änderung des Kriegspersonenschädengesetzes vom 27. Februar 1934 (Reichsgesetzbl. I S. 135),
3. Besatzungspersonenschädengesetz in der Fassung vom 12. April 1927 (Reichsgesetzbl. I S. 103) und Gesetz zur Änderung des Besatzungspersonenschädengesetzes und anderer Gesetze vom 22. Juni 1937 (Reichsgesetzbl. I S. 650),
4. Gesetz über die Versorgung der Kämpfer für die nationale Erhebung vom 27. Februar 1934 (Reichsgesetzbl. I S. 133)

rechtskräftig anerkannt sind.

§ 4

§ 10 erhält folgende Fassung:

(1) Der Kreishauptmann (Stadthauptmann) erhebt gleichzeitig mit der Gebühr für den Jagdschein den Beitrag für die gemeinschaftliche Jagdhaftpflichtversicherung der Deutschen Jägerschaft nach Maßgabe des Erlasses des Reichsjägermeisters vom 18. Februar 1937.

(2) Vorkommende Schadensfälle im Sinne dieses Erlasses sind an die Jagdhaftpflichtversicherungsstelle für deutsche Jäger im Generalgouvernement bei der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Forsten), Krakau 20, innerhalb einer Woche zu melden.

§ 5

§ 17 erhält folgende Fassung:

Die in §§ 14 und 16 nicht aufgeführten jagdbaren Tiere sind während des ganzen Jahres mit der Jagd zu verschonen, insbesondere Elchwild, Stein-, Muffel- und Gamswild, sowie Bären, Luchse, Murmeltiere, Biber, Trappen, Auer- und Birkhennen, Wachtelkönige, Kraniche und Kolkraben.

§ 6

In den §§ 1 und 2, im § 4 Abs. 1 und 2, im § 5 Abs. 3 und 4, im § 7 und im § 12 Abs. 1 wird die Bezeichnung „Inspektionsforstmeister" durch die Bezeichnung „Kreishauptmann (Stadthauptmann) — Forstaufsichtsamt" — ersetzt.

Art. 2

Diese Durchführungsvorschrift tritt gleichzeitig mit der Verordnung über die Änderung der Jagdverordnung vom 30. Juni 1941 (VBlGG. S. 411) in Kraft.

Krakau, den 30. Juni 1941.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Dr. Eißfeldt

nymi do połowy opłatami; na równi z nimi stawia się osoby, których roszczenia do zaopatrzenia prawomocnie uznane są

1. ustawą o szkodach spowodowanych wewnętrznymi niepokojami (Tumultschädengesetz) z dnia 12 maja 1920 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 941), w brzmieniu rozporządzenia celem zmiany ustawy o szkodach spowodowanych wewnętrznymi niepokojami z dnia 8 stycznia 1924 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 23) i rozporządzeniem celem przelania uregulowania szkód spowodowanych rozruchami na kraje z dnia 29 marca 1924 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 381),
2. ustawą o wojennych stratach osobistych w brzmieniu z dnia 22 grudnia 1927 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 515) i ustawą celem zmiany ustawy o wojennych stratach osobistych z dnia 27 lutego 1934 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 135),
3. ustawą o stratach osobistych załóg w brzmieniu z dnia 12 kwietnia 1927 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 103) i ustawą celem zmiany ustawy o stratach osobistych załóg i innych ustaw z dnia 22 czerwca 1937 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 650),
4. ustawą o zaopatrzeniu bojowników o narodowe odrodzenie z dnia 27 lutego 1934 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 133).

§ 4

§ 10 otrzymuje brzmienie następujące:

(1) Starosta Powiatowy (Miejski) pobiera równocześnie z opłatą za kartę łowiecką składkę na wspólne ubezpieczenie Myśliwstwa Niemieckiego od myśliwskiej odpowiedzialności cywilnej według Dekretu Reichsjägermeister z dnia 18 lutego 1937 r.

(2) Zachodzące wypadki poszkodowania w rozumieniu tego Dekretu należy zgłosić w ciągu tygodnia urzędowi ubezpieczenia od myśliwskiej odpowiedzialności cywilnej dla niemieckich myśliwych w Generalnym Gubernatorstwie przy Rządzie Generalnego Gubernatorstwa (Głównym Wydziale Lasów) Krakau 20.

§ 5

§ 17 otrzymuje następujące brzmienie:

Nie wymienione w §§ 14 i 16 zwierzęta łowne należy ochraniać podczas całego roku, w szczególności łosie, koziorożce, muflony, kozice jako też niedźwiedzie, rysie, świstaki, bobry, dropie, głuszyce, cieciorki, chróściele, żórawie i kruki.

§ 6

W §§ 1 i 2, w § 4 ust. 1 i 2, w § 5 ust. 3 i 4, w § 7 i w § 12 ust. 1 zastępuje się nazwę „naczelnik inspekcji leśnej" nazwą „Starosta Powiatowy (Starosta Miejski) — Urząd Nadzoru Leśnego —".

Art. 2

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie równocześnie z rozporządzeniem o zmianie rozporządzenia łowieckiego z dnia 30 czerwca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 411).

Krakau (Kraków), dnia 30 czerwca 1941 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Dr. Eißfeldt